

Juleaften, oh hvor er du sød,
så skal alle folk ha' risengrød -
æbleskiven bliver flittigt vendt,
gåsestegen er til bageren sendt.
Bonden sidder tidligt ved sit fad,
sikken Guds velsignelse af mad;
lænehunden selv får dobbelt sul,
den skal også vide, det er jul.
jul, jul, jul, jul, jul, jul,
den skal også vide, det er jul,
jul, jul, jul, jul, jul, jul
den skal også vide, det er jul.

Når man ikke er en doven krop,
står man julemorgen tidlig op.
Klokken kimer, gaden er så glat,
kirken lyser i den stille nat.
Indenfor er sang og festlig fred,
og man føler sig så vel derved,
allerhelst når præk'nen ikke dur
thi så får man sig en lille lur!
lur, lur, lur, lur, lur, lur,
thi så får man sig en lille lur,
lur, lur, lur, lur, lur, lur
thi så får man sig en lille lur.

Du, som skænkte os den skønne fest,
hvad der båder os, det ved du bedst.
dog har jeg det håb, at før jeg dør
du ej nægter mig en vis favør:
Drej kun universet helt omkring,
vend kun op og ned på alle ting,
jorden med, - thi den er falsk og hul, -
rør blot ikke ved min gamle jul!
Jul, jul, jul, jul, jul, jul,
rør blot ikke ved min gamle jul!
Jul, jul, jul, jul, jul, jul
rør blot ikke ved min gamle jul!

01 Dejlig er den himmel blå.

Dejlig er den himmel blå,
lyst det er at se derpå,
hvor de gyldne stjerner blinke,
hvor de smile, hvor de vinke
os fra jorden op til sig,
os fra jorden op til sig.

Det var midt i julenat,
hver en stjerne glimted mat,
men med ét der blev at skue
én så klar på himlens bue
som en lille stjernesol,
som en lille stjernesol.

Når den stjerne lys og blid
sig lod se ved midnatstid,
var det sagn fra gamle dage,
at en konge uden mage
skulle fødes på vor jord,
skulle fødes på vor jord

Vise mænd fra østerland
drog i verden ud på stand
for den konge at oplede,
for den konge at tilbede,
som var født i samme stund,
som var født i samme stund.

De ham fandt i Davids hjem,
de ham fandt i Betlehem,
uden spir og kongetrone,
der kun sad en fattig kone,

vugged barnet i sit skød,
vugged barnet i sit skød.

Stjernen ledte vise mænd
til vor Herre Kristus hen;
vi har og en ledestjerne,
og når vi den følger gerne,
kommer vi til Jesus Krist,
kommer vi til Jesus Krist.

Denne stjerne lys og mild,
som kan aldrig lede vild,
er hans guddoms-ord det klare,
som han os lod åbenbare
til at lyse for vor fod,
til at lyse for vor fod.

02. Glade jul, dejlige jul

Glade jul, dejlige jul,
engle daler ned i skjul!
Hid de flyver med paradigrøn,
hvor de ser, hvad for Gud er kønt,
lønlig iblandt os de går,
- lønlig iblandt os de går!

Julefryd, evige fryd,
hellig sang med himmelsk lyd!
Det er englene, hyrderne så,
dengang Herren i krybben lå,
evig er englenes sang,
- evig er englenes sang.

Fred på jord, fryd på jord,
Jesusbarnet blandt os bor!
Engle sjunger om barnet så smukt,
han har Himmerigs dør oplukt,
salig er englenes sang,
- salig er englenes sang.

Salig fred, himmelsk fred
toner julenat herved!
Engle bringer til store og små
bud om ham, som i krybben lå;
fryd dig, hver sjæl, han har frelst,
- fryd dig, hver sjæl, han har frelst!

03. Et barn er først i Bethlehem

Et barn er født i Bethlehem,
Bethlehem,
thi glæder sig Jerusalem.
Halleluja,
halleluja!

En fattig jomfru sad i løn,
sad i løn,
og fødte himlens kongesøn.
Halleluja,
halleluja!

Han lagdes i et krybberum,
krybberum,
Guds engle sang med fryd derom.
Halleluja,
halleluja!

Og østens vise ofred der,
ofred der,
Guld, røgelse og myrra skær.
Halleluja,
halleluja

Forvunden er nu al vor nød,
al vor nød,
os er i dag en frelser fød.
Halleluja
halleluja!

Guds kære børn vi blev påny,
blev påny,
skal holde jul i himmelby.
Halleluja,
halleluja!

På stjernetæpper lyse blå,
lyseblå,
skal glade vi til kirke gå.
Halleluja
halleluja!

Guds engle der os lære brat,
lære brat,
at synge, som de sang i nat.
Halleluja,
halleluja!

Træets allerbedste zir
skal min William have,
på det blanke guldpapir
må du gerne gnave.
Vær forsigtig og giv agt,
indenfor er noget lagt,
som du ej må kramme,
det er til din amme.

O, hvor den er blød og rar,
sikken dejlig hue,
den skal sikre bedstefa'r
imod frost og snue.
Lotte hun kan være stolt,
tænk jer, hun har garnet holdt;
det kan Hanne ikke,
hun kan bare strikke!

Børn, nu er jeg blevet træet,
og I får ej mere,
moder er i køkkenet,
nu skal hun traktere.
Derfor får hun denne pung,
løft engang, hvor den er tung!
Julen varer længe,
koster mange penge.

10. Sikken voldsom trængsel og alarm.

Sikken voldsom trængsel og alarm,
det er koldt, og man må gå sig varm.
Lygten tændes klokken fire alt,
det skal være aften med gevalt.
Midt på gaden sælges træer og frugt,
se butikken, hvor den stråler smukt!
Varer kan man få i tusindvis,
tænk Dem bare, under indkøbspris.
pris, pris, pris, pris, pris, pris,
tænk Dem bare, under indkøbspris,
pris, pris, pris, pris, pris, pris,
tænk Dem bare, under indkøbspris!

Pyntet smukt af en usynlig hånd
står nu træet der med lys og bånd.
Døren åbnes, og man strømmer ind,
kredsen sluttet med begejstret sind.
Børnene, de hoppe rask af sted,
bedstefader, han er også med;
lad os tage del i deres sang,
brødre, vi var også børn engang.
gang, gang, gang, gang, gang, gang,
brødre, vi var også børn engang,
gang, gang, gang, gang, gang, gang
brødre, vi var også børn engang.

Tider skal komme,
tider skal henrulle,
slægt skal følge slægters gang.
Aldrig forstummer
tonen fra himlen
i sjælens glade pilgrimssang.

Englene sang den
først for markens hyrder,
skønt fra sjæl til sjæl det lød:
Fred over jorden!
Menneske, fryd dig,
os er en evig frelser fød!

09. Højt for træets grønne top.

Højt fra træets grønne top
stråler juleglansen,
spillemand, spil lystigt op,
nu begynder dansen.
Læg nu smukt din hånd i min,
ikke rør' ved den rosin!
Først skal træet vises,
siden skal det spises.

Se, børnlil, nu går det godt,
I forstår at trave,
lad den lille Sine blot
få sin julegave.
Løs kun selv det røde bånd!
Hvor du ryster på din hånd!
Når du strammer garnet,
kvæler du jo barnet.

Peter har den gren så kær,
hvorpå trommen hænger,
hver gang han den kommer nær,
vil han ikke længer.
Hvad du ønsker, skal du få,
når jeg blot kan stole på,
at du ej vil tromme,
før min sang er omme.

Anna hun har ingen ro,
før hun får sin pakke:
fire alen merino
til en vinterfrakke.
Barn, du bli'r mig alt for dyr,
men da du så propert syr,
sparer vi det atter
ikke sandt, min datter?

Denne fane, ny og god,
giver jeg til Henrik,
du er stærk, og du har mod,
du skal være fænrik.
Hvor han svinger fanen kækt!
Børn, I skylder ham respekt!
Vid, det er en ære
dannebrog at bære.

Da vorde engle vi som de,
vi som de,
Guds milde ansigt skal vi se.
Halleluja,
halleluja!

Ham være pris til evig tid,
evig tid,
for frelser bold og broder blid!
Halleluja,
halleluja!

04. En rose så jeg skyde.

En rose så jeg skyde
op af den frosne jord,
alt som os fordum spåde
profetens trøsteord.
Den rose spired frem
midt i den kolde vinter
om nat ved Bethlehem.

For rosen nu jeg kvæder
omkap med Himlens hær:
en jomfru var hans moder,
Maria ren og skær.
I ham brød lyset frem
midt i den mørke vinter
om nat ved Bethlehem.

Den rose fin og lille
har dejlig duft og skær,
den lyse for os ville
og sprede mørket her.
I sandhed mand og Gud,
af syndens nød og pine
han nådig hjalp os ud.

05. Det kimer nu til julefest

Det kimer nu til julefest,
det kimer for den høje gæst,
som steg til lave hytter ned
med nytårgaver: fryd og fred.

O, kommer med til Davids by,
hvor engle sjunger under sky;
o, ganger med på marken ud,
hvor hyrder hører nyt fra Gud!

Og lad os gå med stille sind
som hyrderne til barnet ind,
med glædestårer takke Gud
for miskundhed og nådesbud!

O Jesus, verden vid og lang
til vugge var dig dog for trang,
for ringe, om med guld tilredt
og perlestukken, silkebredt.

Men verdens ære, magt og guld
for dig er ikkun støv og muld;
i krybben lagt, i klude svøbt,
et himmelsk liv du har mig købt.

Velan, min sjæl, så vær nu glad,
og hold din jul i Davids stad,
ja, pris din Gud i allen stund
med liflig sang af hjertens grund!

Ja, sjunge hver, som sjunge kan:
Nu tændes lys i skyggers land,
og ret som midnatshanen gol,
blev Jakobs stjerne til en sol!

Nu kom han, patriarkers håb,
med flammeord og himmeldåb;
og barnet tyder nu i vang,
hvad David dunkelt så og sang.

Kom, Jesus, vær min hyttegæst,
hold selv i os din julefest,
da skal med Davidsharpens klang
dig takke højt vor nytårssang!

06. Julen har bragt velsignet bud

Julen har bragt velsignet bud.
Nu glædes gamle og unge:
Hvad englene sang i verden ud,
nu alle små børn skal sjunge.
Grenen fra livets træ står skønt
med lys som fugle på kviste.
Det barn, som sig glæder fromt og kønt,
skal aldrig den glæde miste.

Glæden er jordens gæst i dag
med himmelkongen den lille.
Du fattige spurv! Flyv ned fra tag
med duen til julegilde!
Dans, lille barn, på moders skød!
En dejlig dag er oprunden:
I dag blev vor kære frelser fød
og paradisvejen funden.

Frelseren selv var barn som vi,
i dag han lå i sin vugge.
Den have, Guds engle flyve i,
vil Jesus for os oplukke.
Himmerigs konge blandt os bor,
han juleglæden os bringer,
han favner hver barnesjæl på jord
og lover os englevinger

07. Velkommen igen guds engle små.

Velkommen igen, Guds engle små,
fra høje himmelsale,
med dejlige solskinsklæder på,
i jordens skyggedale!
Trods klingrende frost godt år I spå
for fugl og sæd i dvale!

Vel mødt under sky på kirkesti,
på sne ved midnatstide!
Udbære vor jul ej nænner I,
derpå tør nok vi lide.
O, ganger dog ej vor dør forbi,
os volder ej den kvide!

Vor hytte er lav og så vor dør,
kun armød er derinde,
men gæstet I har en hytte før,
det drages vi til minde.
Er kruset af ler, og kagen tør,
deri sig engle finde!

Med venlige øjne himmelblå,
i vugger og i senge,
vi puslinger har i hver en vrå,
som blomster gro i enge.
O, synger for dem, som lærker slå,
som hørt de har ej længe!

Så drømme de sødt om Bethlehem,
og er det end forblommet,
de drømme dog sandt om barnets hjem,
som lå i krybberummet.
De drømme, de lege jul med dem,
hvis sang de har fornummet!

Da vågne de mildt i morgengry
og tælle mer ej timer!
Da høre vi julesang på ny,
som sig med hjertet rimer.
Da klinger det sødt i højen sky,
når juleklokken kimer!

Da vandre Guds engle op og ned
på salmens tonestige!
Da byder Vorherre selv Guds fred!
til dem, den efterhige!
Da åbner sig himlens borge-led,
da kommer ret Guds rige!

O, måtte vi kun den glæde se,
før vore øjne lukkes!
Da skal, som en barnemoders vé,
vor smerte sødt bortvugges!
Vor fader i himlen! lad det ske!
lad julesorgen slukkes!

08. Dejlig er jorden

Dejlig er jorden,
prægtig er Guds himmel,
skøn er sjælenes pilgrimsgang!
Gennem de fagre
riger på jorden
gå vi til paradis med sang!

